

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ

korinthia.gr

e-mail: neakorinthos@yahoo.com

http://www.neakorinthos.com

www.skouteris.org

ΙΔΡΥΤΗΣ: Γεώργιος Χρ. Σκουτέρης
 ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κων/νος Γ. Σκουτέρης
 ΕΚΔΟΤΗΣ: Κων/νος Γ. Σκουτέρης

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Εθν. Αντίστασης 17 - Κόρινθος 201 00, Τηλ. 27410 22062 - 6936 353549
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ: Αμαλιάδος 4 - Αμπελόκηποι 11523, Τηλ/Fax: 210 6462254
 e-mail: neakorinthos@yahoo.com, INTERNET http://www.neakorinthos.com **ΤΗΛ.: 27410-22062 FAX: 27410-73514**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2011

ΕΤΟΣ 55ο (Περίοδος ΣΤ') ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2458 - Κωδικός 2286

Τιμή ΕΥΡΩ 0,01

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Ο ρόκερ με τα μπλουζ

Σελίδες 2-4

Νέα της Κορίνθου

Σελίδες 4-7

Τα συμπεράσματά τους παρουσιάζουν οι ελεγκτές της τρόικας

Σελίδα 8

Νέα συνάντηση Παπακωνσταντίνου με τρόικα/ Έκρηξη ανεργίας

Σελίδα 9

Ανατροπές στους μισθούς του Δημοσίου

Σελίδα 12

Ειδήσεις από τον κόσμο

Σελίδες 14-17

Η φλόγα που δε θα σβήσει ποτέ...

“Είναι ένα πολύ ανθρώπινο μουσικό όργανο γιατί το κρατάς με τα δυο σου χέρια και το ακουμπάς πάνω στο σώμα σου. Μπορείς να κάνεις μια κιθάρα να κλάψει, να γελάσει, να ψιθυρίσει. Μπορείς να παίξεις μια μόνο νότα στην κιθάρα και ο κόσμος να συγκλονιστεί, αν είναι η σωστή νότα, στο σωστό χώρο, παιγμένη από το σωστό άνθρωπο”. Έτσι έβλεπε ο Gary Moore την κιθάρα: σαν την ιδανική γυναίκα που την ακουμπούσε επάνω του και με μοναδικό όπλο τα χέρια του την απογειώνει. Ο ήχος του μοναδικός. Πώς θα μπορούσε άλλωστε να μην είναι; νότες που πηγάζουν από τον αληθινό, αμόλυντο και ανατρεπτικό έρωτα ενός μεγάλου καλλιτέχνη για την μούσα του. Νότες που σε κάνουν να πονάς, να χαιρέσαι, να ονειρεύσαι, να αγαπάς, να προβληματίζσαι, να αναρωτιέσαι, να ζεις.

Για κάποιους ήταν ο σπουδαίος κιθαρίστας των Thin Lizzy και από τους πιο περιζήτητους rock/metal κιθαρίστες της γενιάς του. Για τους πιο σύγχρονους θαυμαστές του ο blues κιθαρίστας και τραγουδιστής. Για όσους τον αγάπησαν και τον αγαπούν βαθιά ο Gary Moore ήταν ο συνθέτης, ο ποιητής, ο άνθρωπος. Και ποτέ δεν μπορείς να βάλεις επικάτα ούτε σε έναν συνθέτη, ούτε σε έναν ποιητή και φυσικά ούτε σε έναν άνθρωπο. Ένα τόσο σπάνιο και αστείρευτο ταλέντο δε θα μπορούσε ποτέ να περιοριστεί σε ένα είδος μουσικής. Ταξίδεψε από το rock και την jazz, στην blues και την country, στο παραδοσιακό electric blues, το hard rock κι ακόμα παραπέρα.

Στο ταξίδι αυτό ξεδίπλωσε το ταλέντο του, τη ζωή του και μαζί συνεπήρε και όλο εμάς που λατρεύσαμε κάθε μουσικό του εγχείρημα γιατί ξέραμε ότι πήγαζε από τα βιώματά του, από την ίδια του την ψυχή. Και μπορεί σε κάποιους να ακουστεί υπερβολή αλλά για εμάς που τον γνωρίσαμε, η ψυχή του ήταν ένας απέραντος και φωτεινός ήλιος. Και βέβαια θα αναρωτηθείτε πώς είναι δυνατόν κάτι τόσο σημαντικό για έναν άνθρωπο που του μίλησες για μερικά λεπτά; η απάντηση είναι μία και φαντάζομαι θα συμφωνήσουν οι περισσότεροι αληθινοί υποστηρικτές του: αυτό που εκπέμπει ο Gary είτε από κοντά είτε από τη σκηνή είναι πάνω απ' όλα ανθρώπινο. Στα μάτια του, στη μορφή του, στα δάκτυλά του καθρεπτίζεται

ο κόσμος όλος, ο κάθε άνθρωπος με τις χαρές του, τα βάσανά του και την ιστορία του. Δεν ξέρω αν ήταν πρό-

Τώρα το πώς ξεκίνησαν όλα δεν μπορώ να σου πω γιατί ξέρεις. Αφωσιωμένος πάνω στις βαριές μπλε

...and our heart is like a promise, meant to be broken.

θεση του ή απλούστατα η πεμππουσία του αλλά αυτό το πολυδιάστατο ταξίδι στις νότες του, τους στίχους του και τη φωνή του σε μετατρέπει από άνθρωπο σε Άνθρωπο. Σε εξυψώνει, σε κάνει να θες να αγαπήσεις, να ζήσεις, να τολμήσεις, να κυνηγήσεις τα όνειρά σου, να νιώθεις υπεύθυνος για ό,τι συμβαίνει γύρω σου, να κάνεις ό,τι περνάει από το χέρι σου για να αλλάξεις τον κόσμο. Και αυτός είναι βέβαια και ο απόλυτος ορισμός της rock-blues; αγάπη, πόνος και ανατρεπτικότητα σε τόσο ίσες δόσεις που να σε ολοκληρώνουν. Και από αυτό πηγάζει η μεγάλη δύναμη του έργου του. Μια δύναμη αιώνια σαν μια φλόγα που δε θα σβήσει ποτέ και που όμοιά της δε θα γεννηθεί ξανά. Άλλωστε και η μοίρα έδειξε το σημάδι της... άφησε την τελευταία του πνοή στην Costa del Sol της Ισπανίας

νότες του Albert King, καιρό με τον καιρό συνάντησα και εμένα στο βίντεο του “Oh Pretty Woman”. Δυο γίγαντες να ξεσκίζουν τις κιθάρες τους μιλώντας για ποτά και γυναίκες. Μεγάλη παραπομπή του κομματιού αυτού ήταν μια κασέτα που άκουγα πολύ μικρός στο αμάξι. Έτσι με μια βαθιά ανάσα γεμάτη ανακούφιση είπα μέσα μου, “σε καλά χέρια γεννήθηκα”. Ερωτεύτηκα τον ήχο και το στυλ που είχες. Ό,τι είδος μουσικής έπιανε στα χέρια σου του έδινες την δική σου ομορφιά και γοητεία. Τόση ενέργεια,

τόση δύναμη και τόση αγάπη πάνω σε έξι χορδές και είκοσι δύο τάστα. Σε άκουγα και έλεγα, “τί κάνει ο άνθρωπος!!!”.

Μου πρόσφερε το ωραιότερο δώρο πριν φύγω για σπουδές στα ξένα. Το τελευταίο βράδυ στην Ελλάδα ήταν το πιο αξέχαστο πάρτι της ζωής μου: μια βραδιά χαραγμένη για πάντα στην καρδιά μου. Μου έδωσες μια τεράστια ώθηση στην αρχή της νέας αυτής πορείας που λέγεται ζωή.

Δεν έλεγα να ηρεμήσω από την χαρά μου όταν έμαθα ότι με τον μεγάλο μου ήρωα θα γινόμασταν γείτονες στη ίδια πόλη!

Ξεκινώντας και εγώ πλέον σαν μεγάλος σου fan ενημερώνομαι για κάθε σου νέο. Δεν θα ξεχάσω τα βράδια που έβαζα το “I love you more than you'll ever know” χαμηλά στα ακουστικά και κοιμόμουν ήρεμα στις μελωδίες σου.

Η μια έκπληξη έφερε την άλλη και όσο περισσότερο σε έβλεπα τόσο πιο πολύ σε θεωρούσα φίλο!

Οι λίγες αυτές συναυλίες που σε παρακολούθησα ήταν περισσότερο μαθήματα κιθάρας παρά συναυλία. Τα δεκαπεντάλεπτα κομμάτια που χαρμόμουν μέσα στη μαγεία της blues-καμιά λέξη δεν τα περιγράφει.

Σίγουρα ο κόσμος θα είναι φτωχότερος από τότε και δεν περιμένω ξανά τέτοιο δημιουργικό ταλέντο βιρτουόζου καλλιτέχνη να παρουσιαστεί μπροστά μου. Αλλά εγώ ακόμα θα σε αναζητώ στα στενά του Brighton και με μια κιθάρα θα περνάμε τα απογεύματα παρέα στην παραλία. Σε κάθε σκέψη και κάθε πνιά θα είσαι εσύ.

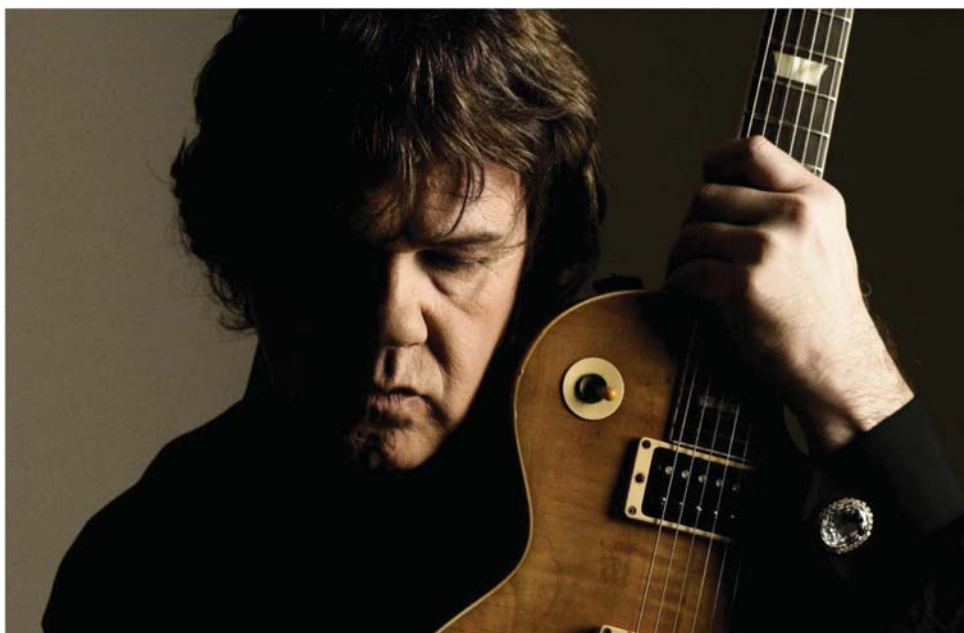
Το παιδικό χαμόγελο δεν έσβησε ούτε λεπτό από το πρόσωπο σου και τώρα βρίσκεται στα πρόσωπα όλων εμάς που σε ζήσαμε γιατί ξέρουμε ότι εκεί που βρίσκεσαι είσαι πιο χαρούμενος από ποτέ. Σου παρέδωσα την καρδιά μου σε κουτί να γράφει fragile και τώρα μου την επιστρέφεις πιο γερή από διαμάντι. Πώς θα στο ξεπληρώσω αυτό καλέ μου φίλε;

Ιάσων Σκουτέρης

Αγγελίες, διαφημίσεις, δημοσιεύσεις που μας στέλνετε στο email neakorinthos@yahoo.com τις βλέπετε αμέσως δημοσιευμένες στο http://www.neakorinthos.com

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Ο ΡΟΚΕΡ ΜΕ ΤΑ ΜΠΛΟΥΖ

Ο κόσμος που υποδέχτηκε στην Αθήνα τον Gary Moore (Σεπτέμβριος του 2008) στο κατάμεστο Τάε Κβον Ντο, έμοιαζε εντελώς παράταιρος σε σύγκριση με τη μουσική του. κείνος έπαιζε μπλουζ, οι δικοί μας φορούσαν t-shirts χαρντ ροκ συγκροτημάτων.

Ήταν απολύτως ενδεικτικό του καλλιτεχνικού πλουραλισμού που επέδειξε στην 40ετή καριέρα του ο περίφημος Ιρλανδός κιθαρίστας. Πολυσχιδής, άλλαζε διαρκώς είδη και στίλ.

Προχθές, Κυριακή, εγκατέλειψε το μάταιο τούτο κόσμο σε ηλικία 58 ετών. Την τελευταία του πνοή την άφησε κατά τη διάρκεια των διακοπών του στην Ισπανία. Ο μάντζερ του ισχυρίζεται πως ήταν μια χαρά στην υγεία του. Προφανώς, προέκυψε κάτι ξαφνικό, τα αίτια του θανάτου του θα διαπιστωθούν έπειτα από ιατροδικαστική εξέταση σε νοσοκομείο της Μάλαγα.

Γεννήθηκε στη Β. Ιρλανδία το 1952 και ξεκίνησε την καριέρα του σε ηλικία 16 ετών. Το πρώτο του συγκρότημα ήταν οι Skid Row, το ντεμπούτο άλμπουμ του ήταν το "Grinding Stone" ('73), διάσημος όμως έγινε με τη συμμετοχή του στους Colosseum II και, κυρίως, στους Thin Lizzy, το θρυλικό χαρντ ροκ συγκρότημα της δεκαετίας του '70.

Στα 80's ακολούθησε σόλο καριέρα κυκλοφορώντας μερικά μεγάλα hit, όπως τα "Out in the fields" (μαζί με τον Φιλ Λίντν των Thin Lizzy) και "Empty Rooms". Και έρχεται το 1990 για να αλλάξει ρότα. Αφήνει πίσω του το ροκ και κυκλοφορεί ένα εξαιρετικό μπλουζ άλμπουμ, το "Still Got The Blues". Δεν παριστάνει, ξαφνικά, τον μπλούζμαν. Ρόκερ εξακολουθεί να δηλώνει. Αυτό όμως δεν εμποδίζει μερικούς από τους πιο γνωστούς μουσικούς του είδους να δώσουν το "παρών" στο δίσκο: Αλμπερτ Κόλινς, Αλμπερτ Κινγκ, αλλά και ο πολυς Τζορτζ Χάρισον. Περιείχε δικά του τραγούδια, αλλά και διασκευές σε παλιότερα μπλουζ. Οι φαν της μπλουζ μουσικής, βέβαια, δεν έπαψαν να τον κοιτούν απ' υψηλού. Μέχρι τέλους, πάντως, ο Μουρ συνέχισε να βγάζει μπλουζ και ροκ δίσκους.

Τη φιλοσοφία του για τη μουσική την περιέγραφε, άλλωστε, ανάγλυφα σε παλιότερη συνέντευξή του στο "Pop & Rock": "Είδα τους Rage Against the Machine. Είχα και το γιο μου μαζί, ο οποίος είναι και μέγας φαν της μπάντας. Μου ζήτησε να έρθει back-stage να τους γνωρίσει κι εκείνος όταν μου δόθηκε η ευκαιρία δεν τον άφησα όμως. Είναι επίσης μουσικός και δεν θέλω να νομίζει ότι αυτή είναι η ουσία της τέχνης μας.

Δεν επιθυμώ να νομίζει ότι μια συναυλία αποτελεί ευκαιρία για δημόσιες σχέσεις· αυτά είναι μαλακίες που μαθαίνουν οι μάντζερ στους ατάλαντους πελάτες τους. Φυσικά, δεν μου μιλαγε επί αρκετό καιρό μετά".

Gary Moore: Παγκόσμια συγκίνηση για το θάνατό του

Παγκόσμια συγκίνηση στους φίλους της μουσικής σκόρπισε η είδηση ότι ο Γκάρι Μουρ, ο διάσημος κιθαρίστας που θεωρούταν από τους κορυφαίους, πέθανε στον ύπνο του τα ξημερώματα της Παρασκευής στο ξενοδοχείο Κεμπίνσκι στο Κόστα ντελ Σολ.

Ο 58χρονος κιθαρίστας ξεκίνησε την καριέρα του τη δεκαετία του '60 με το συγκρότημα Thin Lizzy και συνέχισε στη συνέχεια σόλο ξεχωρίζοντας για το ταλέντο του.

Συγκίνηση και φόρος τιμής από φαν και καλλιτέχνες.

Οι φαν της ροκ μουσικής δε σταματούσαν να εκφράζουν τη στενοχώρια τους με κάθε δυνατό

τρόπο: στο ίντερνετ, στο ραδιόφωνο, στην τηλεόραση...

"Δε μπορώ να το πιστέψω, ήταν γενικότερα πολύ υγιής. Απίστευτος κιθαρίστας και αφοσιωμένος στη μουσική" είπε ο πρώην "team-mate" του στους Thin Lizzy, Έρικ Μπελ, πλέκοντας το εγκώμιο του. Ανάλογους διθυράμβους του αφιέρωσε και ο Μπράιαν Ντόουνεϊ, πρώην ντράμερ στο συγκρότημα: "Είμαι σοκαρισμένος, τον γνώριζα από το 1967. Δεν είναι που ήταν μοναδικός στη δουλειά του, ήταν και ένας απίστευτος κιθαρίστας και άνθρωπος". Ο Σκότ Γκόρχαμ: "Παίζοντας με τον Γκάρι την περίοδο του Μπλακ Ρόουζ ήταν μια μοναδική εμπειρία. Ήταν φοβερός άνθρωπος, θα μας λήψει πολύ. Ο συνεργάτης και φίλος του Νιλ Καρτερ μας λέει: "Δε μπορώ να πιστέψω ότι ο Γκάρι έχει πεθάνει. Ήταν ένα τεράστιο κομμάτι στη καριέρα μου και πολύ στενός φίλος. Η λαμπρότητα του μουσικού αυτού θα ζει για πάντα στους δίσκους και στις καρδιές των φανς. Ήταν μεγάλο προνόμιο που στάθηκα και δούλεψα μαζί του."

Ενώ πολλοί γνωστοί ή απλοί άνθρωποι άφησαν κάποιο μήνυμα για τον κιθαρίστα με το βελούδινο ροκ άγγιγμα ή εξέφρασαν το θαυμασμό και τη λύπη τους μιλώντας σε ραδιοφωνικές εκπομπές.

Τι έλεγαν με μια φωνή; "Τυχερός ο Θεός που θα ακούει την κιθάρα του στον παράδεισο"...

Ποιός είναι ο Gary Moore

Με την καριέρα του να ξεπερνά τα σαράντα χρόνια, 11 τραγούδια στο βρετανικό Top 40, από τα οποία 2 στο Top 10, πάνω από 30 δισκογραφικές κυκλοφορίες, ιστορικές συνεργασίες και μια μοναδική ικανότητα να αφομοιώνει διαφορετικά είδη μουσικής, ο Gary Moore έχει κατακτήσει τον τίτλο του θρύλου της κιθάρας. Συνδυάζοντας τη δύναμη του rock μ' έναν εντελώς προσωπικό, βαθύ λυρισμό, ο Moore αποτέλεσε έμπνευση για μουσικούς σ' όλον τον κόσμο και κέρδισε τη λατρεία του κοινού. Από τις άγριες μέρες των Thin Lizzy, στον εμπορικό και καλλιτεχνικό θρίαμβο του "Still Got the Blues" και του "Empty Rooms", μέχρι τη solo βουτιά του στο fusion, η δεξιοτεχνία και ο συναισθηματισμός του κράτησαν τον κόσμο σε εγρήγορση και θεμελίωσαν τη φήμη του ως σπουδαίου κιθαρίστα. Ο ίδιος, άλλωστε, μιλά για την κιθάρα με τα πιο ερωτικά λόγια: "Είναι ένα πολύ 'ανθρώπινο' μουσικό όργανο, γιατί το κρατάς με τα δυο σου χέρια και το ακουμπάς πάνω στο σώμα σου. Μπορείς να κάνεις μια κιθάρα να κλάψει, να γελάσει, να ψιθυρίσει. Μπορείς να παίξεις μία, μόνο, νότα στην κιθάρα και ο κόσμος να συγκλονιστεί, αν είναι η σωστή νότα, στο σωστό χώρο, παιγμένη από το σωστό άνθρωπο."

Πριν, ακόμα, ξεκινήσει τη σόλο καριέρα του, που έτυχε μεγάλης αναγνώρισης στην Ευρώπη, ο Gary Moore ήταν ήδη γνωστός για τη δουλειά του με τους Thin Lizzy και τους Skid Row. Πέρα από τη βαθειά γνώση του στις αρχές της blues μουσικής, διαθέτει την ικανότητα να επιτυγχάνει υψηλή ποιότητα στο παίξιμο της κιθάρας με όποιο μουσικό είδος και να καταπααστεί. Από blues, rock & roll boogie, jazz-rock fusion και hard rock. Από τους πιο σύγχρονους θαυμαστές του Gary Moore, οι οποίοι πιθανόν τον γνωρίζουν ως blues κιθαρίστα και τραγουδιστή, ελάχιστοι ίσως ξέρουν ότι στις αρχές της καριέρας του ήταν ένας από τους πιο περιζήτητους rock κιθαρίστες της γενιάς του και μάλιστα είχε έντονο πυρήνα από φανατικούς οπαδούς που τον ακολουθούσαν.

Δίκαια αναγνωρισμένος ως ένας από τους καλύτερους ευρωπαίους rock κιθαρίστες των 30 τελευταίων χρόνων, ο Gary Moore δε δίστασε ποτέ να ρισκάρει με τις επιλογές του σε ανθρώπους που συνεργάστηκε, αλλά και τις μουσικές κατευθύνσεις που συχνά ακολουθούσε. Οι παθιασμένες και επίμονες μουσικές του επιλογές συχνά του κόστισαν σε θαυμαστές αλλά του άνοιξαν την πόρτα σε διαφορετικό κοινό και στην εξέλιξη του ταλέντου του: Η σύντομη θητεία του στις τάξεις των Thin Lizzy που εκείνα τα χρόνια μεσουρανούσαν, από τη μια τον εισήγαγε στην πιο δημιουργική φάση της καριέρας του και από την άλλη τον έκανε να χάσει μεγάλη μερίδα φανατικών του καθώς επισκιάζονταν δίπλα στην προσωπικότητα του Philip Lynott. Το ίδιο περίπου συνέβη όταν αποφάσισε να εξερευνήσει την αγάπη του για τη blues καθώς ένα μέρος του hard rock κοινού που τον αγαπούσε δεν τον ακολούθησε. Αργότερα, στις εποχές του "Dark Days in Paradise" και του "A Different Beat", το πιο φανατικό blues κοινό αποξενώθηκε με τις ηχογραφήσεις του και τη νέα τροπή που επιχειρούσε στα άλμπουμ του. Ως solo artist έγραψε pop τραγούδια, κάτι αντίθετο με τις προσδοκίες των heavy rockers. Δεν έβρισκε τραγουδιστή και αποφάσισε να τραγουδήσει ο ίδιος, ενώ ποτέ δεν τον ενδιέφερε να είναι lead singer. Μια παραγνωρισμένη περίοδος στην καριέρα του Gary Moore ήταν με το πειραματικό progressive rock συγκρότημα Colosseum II, που είναι μια ακόμα απόδειξη για τις ασυμβίβαστες κινήσεις καριέρας του Gary Moore που αν και τον ζημίωσαν εμπορικά, ταυτόχρονα τον έκαναν και μια ξεχωριστή μουσική προσωπικότητα.

Οι Jeff Beck και Peter Green είναι οι δυο μεγαλύτερες επιρροές του Gary Moore. Το στίλ του Beck κυριαρχεί στις rock ηχογραφήσεις του, ενώ ο Green είναι η μεγαλύτερη blues αναφορά του. Φυσικά όμως τη μεγαλύτερη εγγύτητα ένωθε ο Moore για τον Eric Clapton. Μάλιστα πήρε άτυπα τον ρόλο του "Slowhand", όταν σχημάτισε το συγκρότημα BBM με τον Ginger Baker και τον Jack Bruce, δηλαδή τα υπόλοιπα δυο μέλη που με τον Clapton αποτελούσαν τους θρυλικούς Cream.

Η πιο δημιουργική περίοδος της καριέρας του ήταν μεταξύ του 1978 και του 1990, την εποχή που και η τεχνική του στην κιθάρα και οι συνθετικές του ικανότητες άγγιξαν το ζενίθ τους. Σε αυτό βοήθησε και το συμβόλαιο που υπέγραψε ως solo καλλιτέχνης με τη Virgin, από το οποίο προέκυψαν τα άλμπουμ "Corridors Of Power" και "Victims Of The Future", με ήχο προσανατολισμένο στη heavy-rock πλευρά και το "After The War", στο οποίο συμμετείχαν οι Ozzy Osbourne και Sisters Of Mercy. Ήταν η εποχή που ο Moore θα έφτανε στο αποκορύφωμα με το "Still Got The Blues", τη

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

← μεγαλύτερη εμπορική επιτυχία στην καριέρα του.

Οι μεγάλες περιοδείες του σε όλη την Ευρώπη έφεραν τη δημοτικότητα του στα ύψη. Η μουσική του Gary Moore είχε πάθος, συναίσθημα, μελωδίες και μια πηγαία αγάπη για την blues rock.

Από τις μεγαλύτερες επιρροές του όμως ήταν ο Albert King και το λιγότερο macho και περισσότερο μιμιμαλιστικό παίξιμο των blues, με λιγότερες νότες και πιο σύντομα solo, που φάνηκε κυρίως στο "Still Got the Blues". Αν και ήταν γνήσιος μαθητής της αμερικανικής Blues, τραγούδια όπως το "Parisienne Walkways", το "The Loner" και τη μεγαλύτερη επιτυχία του "Still Got the Blues", είναι χτισμένα όχι σε blues φόρμες, αλλά πάνω σ' ένα μελωδικό κιθαριστικό riff. Αυτά είναι και τα τραγούδια στα οποία ο Gary Moore ξετύλιξε όλο το συναίσθημα του παίξιμο. Αντίθετα με πολλούς κιθαρίστες της δεκαετίας του '80 που επί σκηνής επιδίδονταν σ' ένα freestyle κιθαριστικό solo, ο Gary Moore στα live του δημιουργούσε μια προέκταση της studio ηχογράφησης και δεν παρασυρόταν σε επιδεικτικά solo αν δεν υπηρετούσαν το τραγούδι. Το solo της κιθάρας του στο "End of the World" αποδεικνύει τη διαχρονικότητα αυτού του κιθαρίστα που ακόμα και σήμερα υπηρετεί με αγάπη και πάθος την blues.

Βιογραφικό

Ο Moore γεννήθηκε στο Μπέλφαστ της Βόρειας Ιρλανδίας, στις 4 Απριλίου 1952. Ξεκίνησε τη μουσική του καριέρα πολύ μικρός – αγόρασε την πρώτη του, χλιστολαπωρημένη ακουστική κιθάρα στην ηλικία των οκτώ και μια λίγο καλύτερη στα δέκα τέσσερα. Έμαθε να παίζει με το δεξί, αντιγράφοντας άλλους κιθαρίστες, ενώ ήταν, στην πραγματικότητα, αριστερόχειρας! Όπως και τόσοι άλλοι, μιμήθηκε στο rock'n'roll αρχικά ακούγοντας τον Elvis Presley και μετά τους Beatles. Βλέποντας από κοντά τον Jimmy Hendrix και τους Bluesbreakers του John Mayall να παίζουν στη μικρή του πόλη, στα μέσα του '60, γνώρισε τον πλουσιοκό κόσμο της blues. Η τέχνη της κιθάρας, μέσα στα πλαίσια της blues, όπως της άκουσε από τον μαγικό Peter Green, έδωσε τροφή στο εκκολαπόμενο ταλέντο του Moore και, σύντομα, τον ανέδειξε σ' ένα παιδί – θαύμα της μουσικής.

Ο Peter Green, μάλιστα, ο κιθαρίστας των Fleetwood Mac, βοήθησε σημαντικά στο χτίσιμο της καριέρας του Moore – το χρέος αποδόθηκε και με το παραπάνω, όταν ο Gary κυκλοφόρησε, το 1995, το άλμπουμ "Blues for Greeny", αποτελούμενο αποκλειστικά από συνθέσεις του Green, έναν από καρδιάς φόρο τιμής στον μέντορά του. Στην ηχογράφηση ο Moore χρησιμοποίησε τη διάσημη κιθάρα Les Paul του Green, την οποία και αγόρασε αργότερα ώστε, όπως είπε ο Green, "ν' αποκτήσει ένα καλύτερο σπίτι...".

Το πρώτο αξιοσημείωτο συγκρότημα του Moore, οι Skid Row, εξασφάλισαν ένα συμβόλαιο με τη δισκογραφική του CBS το 1970. Ο Gary είχε, ήδη, εγκατασταθεί στο Δουβλίνο και είχε γίνει φίλος με τον Philip Lynott, που αποτελούσε και τη φωνή των Skid Row μέχρι πριν την υπογραφή του συμβολαίου. Ο Gary ηχογράφησε τρία άλμπουμ με το συγκρότημα κι έκανε περιοδεία στην Αμερική, ανοίγοντας για τους Allman Brothers και τους Mountain, μεταξύ άλλων, προτού αποχωρήσει από τους Skid Row για να κάνει σόλο καριέρα. Αυτό δεν κράτησε πολύ, μια και ο Gary γρήγορα ξανασυνδέθηκε με τον Philip Lynott, ως αντικαταστάτης του Eric Bell στους Thin Lizzy. Αν κι έμεινε στο συγκρότημα για σχετικά μικρό διάστημα, επέστρεψε και πάλι στο line-up τους μετά την αποχώρηση του Brian Robertson το 1977 και ξανά, για τελευταία φορά, το 1978, για την περιοδεία "Black Rose".

Η σόλο καριέρα του Gary ξεκίνησε ουσιαστικά το 1979, με το υποβλητικό κι εξαιρετικά επιτυχημένο single "Parisienne Walkways", που συνδύαζε τη μελωδική blues κιθάρα του Gary με τη μελαγχολική φωνή του Philip Lynott. Το single μπήκε στο βρετανικό Top 10 τον Απρίλιο της ίδιας χρονιάς και το άλμπουμ που ακολούθησε, με τίτλο "Back on the Streets" έγινε επίσης δεκτό με ενθουσιασμό.

Στα τέλη της δεκαετίας του '70 και στις αρχές του '80 ο Moore έμοιαζε να ψάχνει ανήσυχα για το ιδανικό μουσικό ύφος που θα πλαισίωνε το ταλέντο του. Μια επανασύνδεση με τον Philip Lynott το 1985, είχε ως καρπό το δυνατό single "Out in the Fields". Έπειτα ο Gary εξερεύνησε τις κέλτικες ρίζες του με το άλμπουμ "Wild Frontier" (1987), αλλά στην πραγματικότητα έφτασε στο απόγειο της δημιουργικότητάς του το 1990, με το άλμπουμ "Still Got the Blues", το οποίο γνώρισε τεράστια κριτική κι εμπορική επιτυχία. Τόσο σε αυτό, όσο και στο επόμενο άλμπουμ του, "After Hours", συμμετείχαν θρύλοι της blues –και όχι μόνο- μουσικής, όπως οι Albert King, B.B. King, Albert Collins και George Harrison, κι είναι απόδειξη του τεράστιου ταλέντου του Gary ότι στάθηκε επάξια δίπλα σ' αυτές τις ιστορικές φιγούρες.

Εκείνη την περίοδο, άλλωστε, ο Moore συνεργάστηκε με τους Traveling Wilburys, παίζοντας το χαρακτηριστικό κιθαριστικό σόλο στο τραγούδι "She's My Baby", στο άλμπουμ "Traveling Wilburys Vol. 3". Ο Moore θυμάται πώς προέκυψε αυτή η συνεργασία: "Ένα βράδυ πήγα στο σπίτι του George Harrison όπου συνάντησα τον Bob Dylan. Θυμάμαι πως είχε απαλά χέρια καθώς και μια διατροφολόγο να ταξινομεί μαζί του, ήταν πολύ ντροπαλός και με το ζόρι είπε δύο κουβέντες. Λίγες μέρες αργότερα ο George μου είπε, "θέλει να ξέρει ο Bob αν θα είσαι με το συγκρότημά του στην επόμενη περιοδεία του". Δεν το πίστευα, είχα ακούσει όλες αυτές τις ιστορίες για τον Bob, ότι στις συναυλίες δεν έπαιζε αυτά που είχαν κάνει πρόβα και αυτοσχεδίαζε στη σκηνή. Χάρηκα που μου το ζήτησε γιατί ήμουν σίγουρα θαυμαστής του".

Το 1994 ο Moore συνεργάστηκε με τους Ginger Baker και Jack Bruce στο συγκρότημα BBM, με τους οποίους κυκλοφόρησε κι ένα εξαιρετικό άλμπουμ, πριν συνεχίσει με τη σόλο καριέρα του.

Με το άλμπουμ "Back to the Blues" (2001), ο Moore επέστρεψε, πραγματικά, στα νερά της blues με ανανεωμένη πίστη και δύναμη, μετά τα πιο πειραματικά άλμπουμ "Dark Days in Paradise" (1997) και "A Different Beat" (1999). Μια συλλογή δέκα τραγουδιών που συνδυάζει υπέροχα πρωτότυπα τραγούδια του Moore με τολμηρές διασκευές κλασικών κομματιών.

Ωστόσο, έχοντας συνηθίσει τους θαυμαστές του και τους κριτικούς σε εκπλήξεις, το 2002 ο Gary Moore "επιτέθηκε" στη μουσική σκηνή με την πιο απαιτητική συλλογή τραγουδιών του από την εποχή του '80, αναγκάζοντας, για άλλη μια φορά, το κοινό να επανεκτιμήσει όποια γνώμη ή προδιάθεση μπορεί να είχε σχηματίσει για το πρόσωπό του. Αυτή τη φορά, ο Moore είχε αποφασίσει να μοιραστεί τα φώτα των προβολών, ενώνοντας τις δυνάμεις του με τον μπασίστα Cass Lewis, και τον ντράμερ Darrin Mooney, σχηματίζοντας τους Scars, ένα εκρηκτικό τρίο. Το άλμπουμ "Scars" ολοκληρώθηκε στις αρχές του 2002 και στη συνέχεια το συγκρότημα κυκλοφόρησε σε CD και DVD το "Live at the Monsters of Rock" (2003), το οποίο περιλάμβανε το σετ της μπάντας από δύο συναυλίες της περιοδείας της Μεγάλης Βρετανίας τον Μάιο 2003. Αυτή η ζωντανή ηχογράφηση διατρέχει μια μεγάλη γκάμα όλων των μουσικών τάσεων και της πορείας του Moore.

Το 2004 κυκλοφόρησε το "Power of the Blues", μάλλον το πιο "ακατέργαστο" άλμπουμ του Moore. Τα δέκα τραγούδια, που ηχογραφήθηκαν ως επί το πλείστον ζωντανά στο στούντιο, κινούνται από το σκληρό rock/blues του ομότιτλου κομματιού, μέσω του ρυθμικού "Can't Find my Baby", ως το στοιχειωτικό "Torn Inside".

Τον Αύγουστο του 2005, ο Moore ξανασυναντήθηκε με τους παλιούς του φίλους, τους Thin Lizzy, για μία κι μοναδική συναυλία στο Δουβλίνο. Η βραδιά μαγνητοσκοπήθηκε και κυκλοφόρησε το 2006 σε DVD, με τον τίτλο "Gary Moore and Friends, One Night in Dublin, A Tribute to Phil Lynott".

Το 2006, ο Moore μπήκε ξανά στο στούντιο και ηχογράφησε το "Old New Ballads Blues", το οποίο φιλοξενούσε μια σειρά από γεμάτες έμπνευση διασκευές τραγουδιών blues, μαζί με εκπληκτικά καινούρια κομμάτια.

Με το άλμπουμ, "Close as you Get", ο Gary συνεχίζει προς μια παρόμοια κατεύθυνση. Αναμειγνύει πρωτότυπες μελωδίες με ενδιαφέρουσες διασκευές που ανακάλυψε διερευνώντας το υλικό για την πρόσφατη ραδιοφωνική εκπομπή του, με τον τίτλο "Blues Power", στον βρετανικό διαδικτυακό ραδιοσταθμό Planet Rock. Το "Close as you Get" αναδεικνύει το μοναδικό ταλέντο του Moore ως κιθαρίστα και κερδίζει μια θέση στις πιο αναγνωρισμένες κυκλοφορίες του 2007.

Το 2008, ο Gary περιοδεύει στον κόσμο, παρουσιάζοντας το "Close as you Get". Δίνει συναυλίες σε πολλές ευρωπαϊκές πρωτεύουσες μαζί και την Ελλάδα και συμμετέχει σε μουσικά φεστιβάλ στη Γερμανία, τη Ρωσία και τις χώρες της Βαλτικής, την Ελβετία, τη Σουηδία, την Ισπανία και τη Μεγάλη Βρετανία.

Το 2009 με το νέο του άλμπουμ "Bad For You Baby", μια νέα περιπέδία ξεκινά με πληθώρα συναυλιών στο εξωτερικό. Αξιοσημείωτη είναι η διασκευή του "I love you more than you'll ever know" του Al Copper στο νέο άλμπουμ.

Το 2010, Ο Gary Moore δημιουργεί ένα νέο line-up φέρνοντας, μετά από διάστημα 21 χρόνων, τον παλιό του φίλο και συνεργάτη Neil Carter στα πλήκτρα. Μαζί του είναι και ο Jonathan Noyce πρώην μπασίστας των Jethro Tull και ο Darrin Mooney στα ντραμς. Ένα μεγάλο όνειρο των φανς γίνεται πραγματικότητα καθώς η πλέον νέα Gary Moore Band ξεκινά την καλοκαιρινή περιοδεία επιλέγοντας τραγούδια από την παλιά του ροκ δισκογραφία όπως Empty Rooms,

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

← Out In The Fields, Military Man και πολλά άλλα. Μέσα στην πληθώρα κομματιών δεν έλειψαν βέβαια και τα Still Got The Blues και Walking By Myself. Το κοινό είχε την ευκαιρία να ακούσει τρία νέα Celtic-rock κομμάτια "Days Of Heroes", "Where Are You Now" και "Old Wild One" καθώς στόχος της μπάντας είναι η επιστροφή του Gary στις μουσικές του ρίζες. Η μπάντα συμμετείχε στο montreux jazz festival και το νέο DVD αναμένονταν να βρσκειται στα ράφια των καταστημάτων στα μέσα του 2011.

Γράφει ο Πάνος Παπαπέτρος

Ήταν 1987, εγώ ήμουν 11. Τότε βλέπαμε το "Μουσικόραμα", ήταν η μοναδική μουσική εκπομπή στην τηλεόραση. Ξαφνικά βλέπω έναν τύπο με μια κόκκινη-άσπρη κιθάρα και πράσινα παπούτσια να παίζει και να τραγουδάει, κι αυτό ήταν! Άλλαξε η ζωή μου! Ήταν ο Gary Moore και το τραγούδι το "Friday on my mind".

Αμέσως αποφάσισα να μάθω κιθάρα. Στο σχολείο μάζεψα όλα τα παιδιά και τους είπα "Ξεχάστε το Πάνος, από δω και πέρα θα με φωνάζετε Gary!" Κι έτσι έγινε! Όλοι και για πολλά χρόνια με φώναζαν Gary! Είχα ταυτιστεί πλέον! Είχα γίνει ένα! Όταν αγόρασα την πρώτη μου ηλεκτρική κιθάρα, το μόνο που με ένοιαζε ήταν να είναι κόκκινη-άσπρη σαν του Gary, τίποτα άλλο...

Αγόρασα όλες τις κασέτες του (πω, πω εποχές...) και είχα τρελαθεί! Το 1990 όταν ανακοίνωσε ότι θα το γυρίσει στα blues, ψιλοαπογοητευτικά, μέχρι που άκουσα τα πρώτα τραγούδια του Still got the blues... Έπαθα πλάκα!

Το 2001 αποφάσισα να φτιάξω ένα site για τον Gary, την τρέλα της ζωής μου! Το έκανα κι αυτό (Σφάλμα! Η αναφορά της υπερ-σύνδεσης δεν είναι έγκυρη)... Μέσω της ιστοσελίδας, έκανα πολλούς φίλους, με καλύτερο, τον Γιάννη Σίνη, αργότερα κουμπάρο μου.

Ήμουν πολύ τυχερός γιατί είδα τον Gary Moore από κοντά 4 φορές, και οι φωτογρα-

φίες μου μαζί του είναι ότι πιο πολύτιμο έχω. Οι κουβέντες που ανταλλάξαμε θα με συντροφεύουν μια ζωή. Το 2008 πραγματοποιήθηκε το μεγαλύτερό μου όνειρο, να παίξει ο Gary στην Ελλάδα! Το site μου βοήθησε πολύ σε αυτό και νιώθω πολύ περήφανος!

Ακόμα δεν μπορώ να συνέλθω από το δυσάρεστο νέο... θα μου πάρει αρκετό καιρό... Ο Gary έφυγε, αλλά η μουσική που μας άφησε θα είναι πάντα εδώ! Το vibrato της χορδής, το σήκωμα, οι τρύλιες του, ο ήχος του, οι γκριμάτσες του, τα τραγούδια του, η αυθεντική

φωνή του και κυρίως το συναίσθημά του δεν υπήρξαν κι ούτε θα υπάρξουν σε άλλο καλλιτέχνη.

Γεια σου, Gary!
Γεια σου, δάσκαλε!
Θα είσαι πάντα εδώ!

ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Ασθενοφόρο παρέσυρε και σκότωσε 72χρονη στη Συκιά!!!

Ο οδηγός ενός ασθενοφόρου από το Κέντρο Υγείας Ξυλοκάστρου ξεκίνησε για να πάει στο Κιάτο καθώς είχαν δεχθεί λίγο πιο πριν (στο Κέντρο) μία κλήση ότι κάποιος θα έπαιρνε χάπια για να αυτοκτονήσει.

Ο οδηγός του ασθενοφόρου προκειμένου να αποφευχθούν τα χειρότερα κινητοποιήθηκε άμεσα προς το Κιάτο αλλά κατά τη διαδρομή παρέσυρε και τραυμάτισε θανάσιμα μία 72χρονη που κινούνταν κάθετα στο δρόμο της Παλαιάς Εθνικής Οδού στη Συκιά.

Η 72χρονη (Γερμανικής υπηκοότητας σύμφωνα με την αστυνομία) έμενε με τον σύζυγό της στη Συκιά. Την προανάκριση για τα αίτια του δυστυχήματος έχει αναλάβει η αστυνομία.

Από την αστυνομική διεύθυνση Κορινθίας αναφέρονται τα εξής:

"Στις 22:15'το βράδυ της Τετάρτης στη Συκιά Κορινθίας, ασθενοφόρο του Ε.Κ.Α.Β. οδηγούμενο από άνδρα ηλικίας -66- ετών, παρέσυρε αλλοδαπή γυναίκα ηλικίας -72- ετών, την στιγμή που εκείνη διέσχιζε κάθετα το οδόστρωμα, με αποτέλεσμα το θανάσιμο τραυματισμό της.

Η γυναίκα μεταφέρθηκε με το ίδιο ασθενοφόρο στο Κ.Υ. Ξυλοκάστρου! Ο οδηγός συνελήφθη και αφέθηκε ελεύθερος κατόπι προφορικής εντολής Εισαγγελέα Υπηρεσίας".

Μπεγλίτης: "Δεν γνώριζα για την άσκηση καταστολής πλήθους"

Προσπάθησε να υποβαθμίσει το θέμα

Άγνοια για τη στρατιωτική άσκηση καταστολής πλήθους και εξεγέρσεων, που διεξήχθη προ ημερών στο Κιλκίς δήλωσε ο αναπληρωτής υπουργός Εθνικής Άμυνας Πάνος Μπεγλίτης απαντώντας σε ερωτήματα βουλευτών την Πέμπτη. Ανέφερε ότι αν αποδειχθεί ύπαρξη στρατιωτικών ευθυνών, αυτές θα αποδοθούν άμεσα.

Στην άσκηση παρουσιάζονταν στρατιωτικές δυνάμεις να καταστέλνουν διαδηλωτές που κρατούσαν πανό, όπου αναγράφονταν "ΣΥΡΙΖΑ" και "Ειρήνη".

Το θέμα, στο οποίο ενεπλάκη με στρατιωτική άσκηση η 71η Ταξιαρχία του Κιλκίς με συμμετοχή κληρωτών και επαγγελματιών στρατιωτικών, ετέθη από τους βουλευτές του ΚΚΕ Θανάση Παφίλη και του ΣΥΡΙΖΑ Θεόδωρο Δρίτσα στο περιθώριο της συζήτησης κύρωσης σύμβασης στην επιτροπή Εξωτερικών και Ά-

μυνας της Βουλής.

Ο κ. Μπεγλίτης απάντησε ότι ήταν μία άσκηση επί χαρτού κι ότι κι ο ίδιος το πληροφορήθηκε από τον Τύπο. Όπως είπε, ζήτησε να ενημερωθεί και έδωσε εντολή να σταματήσει αμέσως η άσκηση, ενώ γνωστοποίησε ότι καθημερινά γίνονται ασκήσεις περιφερειακού ή τοπικού χαρακτήρα για τις οποίες, αν είναι ήσσονος σημασίας, δεν ενημερώνεται η πολιτική ηγεσία.

Στη συζήτηση παρενέβη και ο πρόεδρος του ΛΑΟΣ Γιώργος Καρατζαφέρης, ο οποίος σημείωσε ότι άλλο το ζήτημα, αν ενημερώθηκε ο υπουργός και άλλο αν ήταν παράνομη ή όχι η άσκηση.

Ο κ. Μπεγλίτης απάντησε ότι η ηγεσία δεν συναίνεσε, ούτε πρόκειται να συναίνεσει σε τέτοιου είδους ασκήσεις του ΝΑΤΟ, ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ελληνική επικράτεια οι οποίες αφορούν εσωτερικές οικονομικές ή κοινωνικές εξελίξεις.

"Κατανοώ τον προβληματισμό όσον αφορά τη διαδικασία και το περιεχόμενο, αλλά δεν συμμερίζομαι την ανησυχία σας. Αν προκύψουν ευθύνες στρατιωτικών θα αποδοθούν άμεσα", τόνισε ο κ. Μπεγλίτης.

Η Κορίνθου – Πατρών είναι εθνικό εργοτάξιο και όχι Εθνικός δρόμος

Ο Προϊστάμενος του τμήματος Συγκοινωνιών της Περιφερειακής Ενότητας Κορινθίας κ. Κώστας Δημόπουλος αναφέρθηκε σε δηλώσεις του στις σημαντικές αυξήσεις των διοδίων στις εθνικές οδούς της χώρας. Χαρακτηρίζοντας το τμήμα από Κόρινθο ως Πάτρα ως "εθνικό εργοτάξιο" και όχι ως εθνικό δρόμο, ο κ. Δημόπουλος τόνισε ότι το αντίτιμο που πληρώνουν οι διερχόμε-

νοι οδηγοί θα πρέπει να είναι ανάλογο των υπηρεσιών που προσφέρει ο Εθνικός δρόμος.

Ο ίδιος τόνισε ότι η αντίδραση των πολιτών είναι δικαιολογημένη από την στιγμή που το τμήμα αυτό της Εθνικής Οδού δεν τους παρέχει ασφάλεια, ενώ αντίθετα πολλές φορές έχει γίνει πηγή τροχαίων ατυχημάτων.

Όσον αφορά στην Εθνική Οδό Τριπόλεως ο κ. Δημόπουλος τόνισε ότι στην περίπτωση αυτή το οδικό δίκτυο είναι σημαντικά ποιοτικότερο και επομένως οι αυξήσεις των διοδίων μπορούν να κριθούν ηπιότερα. Ο Προϊστάμενος του Τμήματος Συγκοινωνιών της Περιφερειακής Ενότητας Κορινθίας αναφέρθηκε παράλληλα και στην μείωση που παρατηρείται στην έκδοση νέων αδειών αυτοκινήτων.

Ο ίδιος τόνισε ότι οι νέες άδειες είναι σημαντικά μειωμένες τόσο λόγω της οικονομικής κρίσης όσο και ενόψει της εφαρμογής του μέτρου της απόσυρσης που θα φέρει οφέλη σε όσους επιθυμούν να αλλάξουν αυτοκίνητο. Ο κ. Δημόπουλος χαρακτήρισε το μέτρο θετικό ενώ επεσήμανε ότι η οικονομική κρίση έχει αποτελέσει ένα έμμεσο μέτρο για να απολαμβάνουμε περισσότερους ελεύθερους δρόμους καθώς όλοι οι οδηγοί έχουν περιορίσει τις μετακινήσεις τους.

Θα αναζητηθούν ευθύνες ενώ ο δήμαρχος αμφιβάλλει για τα έργα!!!

Ο δήμος Βέλου πρέπει να είναι χρωμένος μέχρι... εκεί που δεν πάει και ποια θα είναι η πορεία των πραγμάτων από εδώ και πέρα κανείς δεν γνωρίζει!!! Απαντήσεις πρέπει να αναζητηθούν από τον πρώην δήμαρχο Βέλου που ήταν τα τελευταία χρόνια στο τιμόνι του δήμου! Θόδωρα τι έφταιξε και βούλιαξε ο δήμος Βέλου τόσο πολύ; Να πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή

Στην διαδικασία της οικονομικής απογραφής έχει μπει για τα καλά ο Δήμος Βέλου Βόχας, και όπως επιβεβαιώνει μέσα από τις δηλώσεις του ο Δήμαρχος της περιοχής κ. Αντίβας Παπακυριάκος η πρώτη εικόνα που έχει ο ίδιος σχηματίσει δεν είναι καθό-

ΕΝ ΟΙΚΑΖΕΤΑΙ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΤΡΙΑΡΙ ΜΕ ΔΥΟ
ΕΙΣΟΔΟΥΣ ΓΙΑ ΟΙΚΙΑ ΚΑΙ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΟΛΙΑΤΣΟΥ
40 ΚΟΡΙΝΘΟΣ 2^{ος} ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ 6936.35.35.49